

Cu tine pot fi eu

AlbAtros

Am fost o harpă iubitoare,
vrăjită
de-ale tale strune cântătoare,
zâmbind mereu în faptul serii
o mâna ți-am întins
să preschimbăm durerea
în seri și nopti de vis.

Îmbrătișată-n anotimpuri
le-am preschimbat mereu
în primăvară
să ne ningă și să ne îmbete
în fiecare zi
floarea de cireș.

□
Când bland mă legănam
pe-un val
în ecoul cântecului
transmis de tine
cuvintele-mi curgeau
precum mierea de albine.

Le mângâiam cu-n zâmbet,
chiar dacă uneori
erau
precum țepii unui cactus,
la sfârșit infloreau
precum crinii.

Cu bucurie și încâtare
treceam frumos
prin orice furtună
iubind nespus,nescris,
macii și trandafirii,
împreună.